

Sygn. akt III KO 43/19

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie z zażalenia **A. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 maja 2019 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w B.

o przekazanie w trybie art. 37 k.p.k. sprawy XI Kp [...] do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w B. wpłynęło zażalenie A. B. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. oddelegowanego do Prokuratury Rejonowej w B. z dnia 27 lutego 2019 r., sygn. akt PR Ds. [...], o odmowie wszczęcia śledztwa „w sprawie przekroczenia uprawnień w bliżej nieokreślonym okresie 2018 r. na terenie B. przez ustalonych funkcjonariuszy publicznych – sędziów i prokuratorów, w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych, na szkodę A. B., polegające na wydawaniu niesprawiedliwych i niesłuszných wyroków wobec pokrzywdzonego, tj. o przestępstwo z art. 231 k.k. – wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion przestępstwa”. Właściwy do rozpoznania zażalenia Sąd Rejonowy w B. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu wskazując, iż fakt, że zarzut podnoszony przez skarżącego zarzut, dotyczący zachowania licznych sędziów i prokuratorów z terenu B., może wywoływać

przekonanie strony lub opinii publicznej o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu może nastąpić wówczas, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Najczęściej kryją się za tym okoliczności, które mogą wpływać na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób obiektywny. Wskazane wyżej przesłanki nie zaistniały w rozważanej sprawie. Przedmiotem postępowania w sprawie jest zarzut sprowadzający się do działania na szkodę A. B. przez licznych prawników – sędziów i prokuratorów z terenu B.. Okoliczność ta sam przez się nie może przekreślać zdolności sędziów Sądu Rejonowego w B. do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy, przy ewentualnym wcześniejszym zastosowaniu instytucji wyłączenia sędziego. Zauważyć należy, że sygnalizowane w postanowieniu niebezpieczeństwo, iż rozpoznanie sprawy przez Sąd właściwy mogłoby zostać uznane przez opinię publiczną, a zwłaszcza skarżącego, za orzekanie niejako we własnej sprawie, nie znajduje racjonalnego uzasadnienia. Przedmiotem postępowania są m.in. rzekome delikty orzecznicze sędziów różnych szczebli, a sposób argumentacji skarżącego wskazuje na jego bardzo emocjonalne zaangażowanie w sprawę i roszczeniowy stosunek do różnych organów postępowania. Uwzględnienie inicjatywy Sądu Rejonowego w B. stanowiłoby, w świetle przywołanych faktów, naruszenie procesowej zasady, że sprawę rozpoznaje sąd właściwy miejscowo i rzeczowo i pozostawałoby w sprzeczności z dobrem wymiaru sprawiedliwości (trudno zaakceptować sytuację, w której przedmiot postępowania i specyficzna aktywność procesowa skarżącego prowadzi do swoistego wyłączenia całego Sądu właściwego od rozpoznania sprawy).

Kierując się powyższym orzeczono, jak na wstępie.